

Özlem Ze Zeytin

– İ.ÇELİKLİ · 31 Ağustos 2014

işdeee ben bu hengameler[1] arasında
fıra ıldırım fızyınan gedip geliyon
annacımdahı Özleme, özlemler içinde
dönüp bi defacık bile bakamadan
sadaca önümden yeyebiliyon
o da guru-deri peyniri
o mubarek de boğazımı file garakdırdı
kaş tas su işdim bilmeyon..

bizim kız da Allah ne verdiyse
tabağı zeytinyağıınan doldurmuş
Alla(hı)n onarca(ğı) işde, niyeyse
iri-yeşil bi eşşek zeytinini gözüme kesdirdim
çatalıninan bir iki uğraşdım
govaladım, bu sefte tamam deyon
zeytin fırtıyo

tabağın içinde bir-kaş tur attırdıktan sonura
zeytin pırtıdı,
bu sefte de tabakdan ziniye sıçradı
içimden
“-bu sefte tamam”
..
“-hinci çatalı kesin zipledim” deyon
narasın..

gene garavana
bir iki hamle derkene sıkıştırdım bi köşeye
“hinci gaşcak yerin galmadı gari”
son bi atak daa

ne gezer, gardaş!! net(i)çe gene mafış,
gene p(f)iyasgo
ya kayıyo bi yanna gediyo
ya da patanaş yapan gamyon tekeri gibi
olduğu yerde fırl fırl dönüyo

amma.. yağ gayganıdı, amma ne
öyle olmasa pelvannar
zeytinya(ğ)ı yerine
haşgaşya(ğ)ı sürerier öyle de(ğil) mi
ya da çatalın ucu kütüdü
ne yalan söyleyen hinci
valla orasını bilemecen,
hala taha aklım ermez neyye

zorda galan kedinin
köpe(ğe) hışardı(ğ)ı[2] gibi
her seftesinde elimizden kaçırđık
bi türlü galebe çalamadık
yeşil zeytini

yalınız benim asabım oldukcana bozuk
bırak gülmeyi, çoluk-çocuk nefesini dutdu
soluk almayı bile
aklının ucundan geçirmeyo kimse
emme bütün gözler benim çatalın ucunda
hu çatal bi ziplense
zeytin yakalansa da hu işgence bitse deye
dova ediyollar belli
nayeti
biz gene elden kaçırđık yeşil zeytini

senin Gara Dayı efendi iki barnağıynan dutdu
benim yeşil zeytini
önşe bana uzatdı
alayın deye uzadınca elimki ekme(ğ)nen
adam yangından mal kaçırđıyomuş gibi
çevik bi hamleynen ağzına atdı!!

mehruh!
gevişini gösdere-gösdere
“-len gara yeğen bırak ..ına ğodumun
hu fanteziliği yauu
adam gibi elininen al ye hunu

biz köylüyüz, o(ğ)lum
gorkma kimse seni gınamaz
zufrada iki gancık var deye
hemi de ne demişler
alışmadık gışda don durmaz”

...

“-bak zeytin höyle yenir
sen gakmış Firansız gaşşığınan
Alaman herzesi[3] yeyon
fanteziliğin nüzümü yoğ epap!
ben senin uruhunu bilirin uruhunu
sen de o aselet yok!
boşa debeleniyon
bu kızlar sana varı(r) mı sanan
senin “a(l)t tarafın anan sarımsaaak,
boban sovan”
sen daha dünkü bok,
ne oldun da ne oluyon
sen kiim,
çatalınan zeytin yemek kim
a gapberif, senin aslın namıkör
aynaya bak
boyunu gör”

daha bi sürrü bişiyler dedi de
ben onun ne dediğini duyduğum mu var..
bi de yaka cebinden çıkarıp da
ayna uzatmaz mı neyeyse..
alıp yere çarpa(sı)n ay oğlan
emme bilemeyon irengim penbe miydi,
mor muydu kül müydü,
boz muydu, Özlem ordamıydı,
ve hepsinden can alıcı nokdası
halımı görüyomuydu
ooff off

öldüm, bittim mahf oldum
terledim, eridim gahroldum
Garanın gaflarından perişan oldum
vel hasıl açık da
cehaletimin gurbanı oldum

hinci hinci aklıma ğeliyo
taha do(ğ)rusu her zeytin gördüğümde
soluğum daşıyo,
yüzüm gızarıyo da
hakkatan yauu
“çatalı zipleme şart mıydı,
yonusa hakkaten adamın dediği gibi
iki gancık var diyemiydi”

neyise de; bereket versin Özlem..
Özlem hemen devreye girdi
dayısını bi! azarladı kii
hem de nassı!
“-dayıcığım zeytinyağının çok olduğundan
herhalde çatalın ucu da kütelmiş
olur böyle şeyler
lütven uzatma” dedi

görüyon mu bi asaleti
biz olsak edemeyiz,
gızımıza da müs'ade etmeyiz
“bi gız gakacak da
herkeşin içinde dayısına fırça gayacak ha!”

ne de olsa okumuş gız..
hani ben de üzülece ha
köfte oldum köfte, keyf bin beş yüz
o takide dedim ki
“eveeett”
“Özlem bana havas”

sonura yerinden bi hışımınan gakıp
“-gayfanız varısa ben bi gayfa içebilir miyim

...

[1] hengame: karışıklık, kargaşa

[2] hışarmak: meydan okuma, kavgaya davet, kavga etmek, kavgaya zorlamak,

[3] herze: b., pislik, gereksiz söz ya da davranış